

4. W wyniku powyższych nieprawidłowości Sąd naruszył prawa wnoszącej odwołanie oraz zasady zapisane w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawo do rzetelnego procesu sądowego, prawo do spokojnego korzystania z własności i zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 L 116, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008 L 353, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-640/16, GEA Group AG / Komisja, wniesione w dniu 27 grudnia 2018 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Gea Srl

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie GEA kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi dwa następujące zarzuty:

Komisja utrzymuje, że Sąd popełnił dwa naruszenia prawa. Po pierwsze, nieprawidłowo zastosował zasadę równego traktowania, nie uwzględnił orzecznictwa dotyczącego pojęcia przedsiębiorstwa i dotyczącego odpowiedzialności solidarnej, a także popełnił błąd w przedmiocie skutków obniżenia grzywny, które może zostać przyznane jedynie dawnej spółce zależnej przedsiębiorstwa dopuszczającego się naruszenia. W szczególności Komisja uważa, że Sąd w zaskarżonym wyroku odszedł od orzecznictwa Trybunału, zgodnie z którym pojęcie odpowiedzialności solidarnej w odniesieniu do części grzywny, która jest wspólna dla wszystkich danych osób prawnych, jest wyrazem pojęcia przedsiębiorstwa do celów art. 101 TFUE (zob. wyrok C-231/11 P, Siemens Österreich, pkt 57). A zatem osoby prawne wchodzące w skład tego samego przedsiębiorstwa w chwili popełnienia naruszenia są wszystkie z definicji solidarnie odpowiedzialne za grzywnę odpowiadającą udziałowi przedsiębiorstwa w naruszeniu (do wysokości maksymalnej kwoty, za którą każda osoba prawna jest indywidualnie odpowiedzialna). Rozumowanie przyjęte w zaskarżonym wyroku opiera się na stosowaniu w drodze analogii teorii dotyczącej wewnętrznego podziału odpowiedzialności solidarnej, która dotyczyła również wyłączenia odpowiedzialności dłużników solidarnych za część nałożonej solidarnie grzywny. Jednakże Trybunał odrzucił tę teorię w wyroku Siemens Österreich C-231/11 P i w wyrokach w sprawach połączonych C-247/11 P i C-253/11 P, Areva. Ponadto Sąd nie uwzględnił w zaskarżonym wyroku orzecznictwa, zgodnie z którym spółka dominująca nie może skorzystać z niższego pułapu 10 % obrotu swojej dotychczasowej spółki zależnej (Kendrion, C-50/12 P, pkt 58, 68, 70). Zaskarżony wyrok został zatem wydany z naruszeniem prawa w odniesieniu do interpretacji i stosowania utrwalonego orzecznictwa Trybunału, stwarza niepewność prawa i ma wpływ na zakres uznania, jakim dysponuje Komisja przy ustalaniu wysokości grzywien nałożonych na przedsiębiorstwa z powodu naruszenia art. 101 TFUE.

Po drugie, Komisja uważa, że Sąd dopuścił się błędu, orzekłszy, iż wyznaczony wszystkim solidarnie odpowiedzialnym osobom prawnym wchodzącym w skład przedsiębiorstwa (w tym spółce dominującej GEA) bieg terminu do zapłaty grzywny rozpoczyna się od nowa od dnia notyfikacji decyzji zmieniającej obniżającą grzywnę jedynie w odniesieniu do jednej z tych osób (ACW, będącej dawną spółką zależną GEA). Chodzi o naruszenie prawa, ponieważ Komisja jest uprawniona do obniżenia kwoty nałożonej grzywny w drodze decyzji zmieniającej w odniesieniu do tylko jednej z osób prawnych odpowiedzialnych solidarnie, w przypadku istotnego błędu dotyczącego jedynie tej osoby prawnej, bez konieczności dokonywania zmiany grzywien nałożonych w innych częściach decyzji na pozostałe osoby prawne. Komisja jest jednocześnie w takich okolicznościach uprawniona (ale nie jest zobowiązana) do wyznaczenia w odniesieniu do jednej osoby prawnej lub kilku osób prawnych nowego terminu, który może upłynąć w dniu poprzedzającym datę wskazaną w notyfikacji ostatniej decyzji zmieniającej. Przyczyną tego jest fakt, że zmiana grzywny nie oznacza jej zastąpienia. Podobnie, w przypadku gdy Trybunał obniża nałożoną na osobę prawną grzywnę, nie oznacza to ustalenia nowej grzywny z nowym terminem (wyrok C-523/15 P, WDI, pkt 29–48, 63–68; wyrok T-275/94, Groupement des cartes bancaires, pkt 60, 65). Gdyby wyrok Sądu został utrzymany w mocy, jego błędne uzasadnienie mogłoby oddziaływać na skutek odstraszający grzywien Komisji, ponieważ oznaczałoby to, że zmiana grzywny nałożonej na jednego z adresatów wiązałaby się z utratą odsetek z części grzywny utrzymanej w odniesieniu do całego przedsiębiorstwa.

Wreszcie, w przedmiocie obydwu aspektów objętych zarzutami odwołania, wyrok nie jest niejasny i jest niewystarczająco uzasadniony.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hovioikeus (Finlandia) w dniu 21 grudnia 2018 r. – A i in. / Finnair Oyi

(Sprawa C-832/18)

(2019/C 93/43)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hovioikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A i in.

Strona pozwana: Finnair Oyi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pasażerowi przysługuje prawo do ponownego odszkodowania w rozumieniu art. 7 ust. 1, jeżeli uzyskał już odszkodowanie z tytułu odwołanego lotu, obsługującym przewoźnikiem lotu, na który przeniesiono pasażera, jest ten sam przewoźnik, który obsługiwał odwołany lot, a następujący po odwołanym locie lot, na który przeniesiono pasażera, jest również opóźniony względem planowego czasu przylotu w wymiarze, który uprawnia do odszkodowania?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy obsługujący przewoźnik lotniczy może powołać się na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli po opracowaniu przez producenta samolotu technicznych działań następczych w odniesieniu do samolotów będących już w eksploatacji część, której dotyczy dokument, rzeczywiście jest traktowana jako tzw. część „on condition”, tj. jako część, która jest eksploatowana do czasu wystąpienia usterki, a obsługujący przewoźnik lotniczy przygotował się do wymiany danej części w ten sposób, że stale dysponuje gotową do montażu częścią zamienną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).